

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy órá . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,

hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
főszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Kipróbált recipe szerint.

Pécs, 1899. október 13.

Először a legdurvább hatalmi erőszak-
kal, a bűnös pénz millióival gázolt keresztül
Bánffy Dezső kormányzata a választásoknál
a nemzet akaratának megnyilvánulásán s
mikor már mindenre kész pretoriánus had-
seregét összetoborozta, akkor a közvélemény
félrevezetésére, hamis tanok terjesztésére
adta a fejét. Egymás után láttak napvilá-
got az obskurus névtelen szerzők tollából
kikerült népamító röpiratok, a melyek
szintoly obskurus eredetű pénzen lettek az
ország nyakába zúditva, boldog-boldogtalan-
nak potyára küldözgetve, hogy elaltassák
az ébredezni kezdő közszellemet.

De hát hasztalan volt minden erőlkö-
dés, a közszellem mégis fölébredt és
elsöpörte az egész rendszert, vezető fejével
és támogató klikkjével egyetemben. A klikk
azonban, bár megadta magát, nem halt
meg és folytatja titkos aknamunkáját, hogy
nemzetgyilkos politikáját s ezzel a saját
korlátlan hatalmi pozícióját ismét uralomra
segitthesse.

Erre a célra előveszik ismét a régi
recipét, mozgósítják ismét a titkos röpirato-
zókat, hogy hadat üzenjenek minden nem-
zeti aspirációnak, minden tisztességes poli-
tikai akciónak. Ebből a konyhából került
ki legujabban egy röpirat *»Mi lesz azután?»*
cimmal *Spectator* álnevű szerzőtől, kinek
Tisza Bánffy-féle allűrjei kézzelfogható mó-
don nyilatkoznak meg a következő fájdalom-

mas fölsóhajtásban: *»Hogy dinasztikus és
monarchikus szempontból jó-e, üdvös-e az
a rendszer, mely az alkotmányos többség
akaratainak romjaira építette föl a maga
politikai kártyavárát: ezt a kérdést föl-
sem vetem. Ugy hiszem ezzel tisztában volt
minden tényező az első pillanattól fogva.»*

Kesereg, hogy a magyar politika sta-
bilitása (értsd: a szabadelvűpárt s ebben
a Tisza-klikk hatalmi monopoliuma) vesze-
delemnek van kitéve s nem kell más, csak
egy választás az új rendszer alatt (vagyis
a nemzeti akaratnak annyira-mennyire sza-
bad érvényesülése) s a monarchia belső
politikájának sorsa meg van pecsételve, hisz
akkor — uram bocsá! — a szélsőbal 120
főre is fölszaporodik.

Pedig nekünk „mindent el kell ke-
rülni, ami bennünket a personalis unióhoz
közelebb vezetne“. A közügyek elintézési
módjának — ugymond a röpiratozó —
megváltoztatása címén veszedelmesnek tar-
tok minden oly tervet, amely elhagyása a
67-es alapnak, vagy eltérés attól, s amely
tulajdonképen a 48-as párt programjának
részletekben való végrehajtását jelenti. —
Tehát a 67-es alapot elhagyni akkor sem
szabad, ha a közügyek intézési módja a
67-es törvény szerint lehetetlenné válnék.

Mi legyen tehát azután: erre a kér-
désre nem felel meg egyenesen *Spectator*
úr, de hogy az ő politikai ideálját az egy-
séges összbirodalom képezi, még a 67-es
törvény alkotmányi garanciáinak elejtése

arán is: azt egész gondolatmenete világo-
san elárulja.

Azt a merész s a mindennapi tények-
kel homlokegyenest ellenkező állítást koc-
káztatja ugyanis, hogy Európában ma már
csak a nagy államok boldogulhatnak, ez
a század általános iránya. Mitsem törődik
ő azzal, hogy éppen ebben a században
keletkezett Európában az önálló, független
kisebb államok egész sorozata, a melyek
éppen önállóságuk és függetlenségük révén
boldogulnak.

Arra, hogy a kisebb államok játé-
labdáivá válnak a nagyobb és hatalmasabb
államok befolyásának, fölhozza például Ro-
mániát, a melyet az orosz megszálló hadak
a török ellen szövetségre *kényszerítettek* (9),
Szerbiát, ahol különböző befolyások érvé-
nyesülnek és Bulgáriát, amely katonai lá-
zadások félszke volt, a mikor Oroszországtól
való elméleti függetlenségét gyakorlatban
kivánta érvényesíteni.

Pedig hát ezeknek az államoknak a
példája éppen ellene bizonyít. Románia
akkor, mikor az oroszokkal szövetségbe
török főhatóság alatt állott s így az orosz
hadakat mint szabadítókat örömmel fogadta,
mert függetlensége csak így ölthetett testet.
S hogy a kicsiny Románia mint független
állam milyen jól boldogul, azt maga *Spec-
tator* úr bizonyítja, mikor attól fél, hogy
*a mi románjaink nemzeti kívánságát kielé-
gítheti az ifju Románia gyors fejlődése.*

Hogy Szerbia hajlandó lenne-e mos-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Meggyógyította az anyját.

Nem tudom, ki hogy van vele, de ha
káromkodó szót hallok, úgy érzem, mintha en-
gem bántottak volna meg, a vérem gyorsabban
kering, agyam zibong s tépelődöm, mily ros-
szak az emberek. Szeretnék oly erővel rendel-
kezni, hogy inthetném, fenythetném azt, aki ká-
romkodó szót mond. Pedig valamikor én is
kiszalasztottam egy-két adtateremtettét. Aztán,
mint az évek vészes árja vonult át fölöttem
éltem boldogtalan korszaka s átélve a keserű
megpróbáltatások napjait, pirkadt a hajnal él-
tem alkonyodó egén. Ez időtől kezdve irtom
a gyomot, ha lépten-nyomon utamba akad.

Pedig akad elég. Itt, a templom után
legszentebb helyen, az iskolában meleg ágya
van neki. Ott van az az ártatlan gyermeki
kebelben, melyet a család megromlott levegő-
jéből szívott be. Lassan észrevétlenül sajátítja
el a gyermek s később megszokva, természete-
tévé válik. S ha az iskolai oktatás mellett ne-
velői hivatásunkat is nem teljesítjük, nem ne-
velhetünk az életnek oly nemzedéket, mely
annak viharaival nehézségeivel mindenhol meg-
küzdzeni tudjon. Ha pedig keletkező indulatainak,

hajlamainak a kezdet kezdetén helyes irányt
adunk, könnyebben fogja ismereteit érvénye-
síteni az életben és tud megküzdeni minden
nehézséggel.

Ne engedjük a gyermeket káromkodni
soha!

* * *

Ott a második pad végén ül Szitás Mar-
git. Buzavirág szemeivel várakozásteljesen néz
rám, figyel, szinte mondani látszik, ha előadá-
somat befejeztem: Tanító ur, tovább, ne hagyja
abba még.

Mikor pedig tíz perc után bejönnek az
udvarról, három négy vádló áll elő: Tanító
ur! Szitás megint káromkodott.

— Szitás, gyere ki. Igaz-e, hogy károm-
kodtál?

— Tanító ur, kérem, Lantos ellökött,
hogy az örd . . .

— Ki ne mond; — vágta szavába a
gyermeknek. Itt maradsz tizenegy óra után,
majd beszélek veled.

Az osztályomban alig egy-két gyermek
kivételével, mindnyája káromkodott. Ezt onnan
tudom, hogy játék közben észrevétlenül meg-
figyeltem őket. (Sok hasznát veheti az ilyen
megfigyeléseknek a tanító, bárki mit beszél.)
Később lassan leszoktatom őket. Egyedül Szi-
tásnál ment nehezen a dolog. A szülei korcs-

márosok voltak a faluban; otthon tehát nem
sok jót hallhatott. Mégis, eltökéltem magamban,
ha a többenél sikerült célt érnem, miért ne
lehetne éppen ennél. Több lesz ugyan vele a
dolgom, de nagyobb lesz az érdem is. (A mit
csak a lelkiismeretem fog észrevenni.)

Tizenegy óra után tanulmányoztam
rövendékemnek a lelkületét. Uda hívtam az
asztalhoz és nyájasan kérdeztem:

— Margit, szoktál-e otthon imádkozni?

Szemeit fölnyitja kerekre s néz rám,
hogy igazat mondjon-e. Derült arcomon biz-
tató sugárt fedezett fel és — vallott.

— Nem.

— Miért?

— Nincs kivel.

— Magad nem tudsz?

— Nem próbáltam. A többi gyerek azt
mondja, az anyjával szokott imádkozni. Édes
anyám nem tud velem bajlódni, beteg.

— Szereted édes anyádat?

— Szeretem.

— No ha szereted akkor imádkozzál
odahaza reggel, délben, este, meglásd meggyó-
gyul az édes anyád. Csak azt imádkozd, a
mit az iskolában tanultunk, jó lesz az is.
Igéred?

— Igérem tanító ur. — És szempilláján
már ott rezgett a megbánás és fájdalom, a
szeretet könye.

tani függetlenségét fölcserélni azzal a boldog állapottal, mikor még egy nagy birodalom kiegészítő része volt, oly kérdés, melyre Spectator úr aligha kapna egyetlen igenlő választ is az egész szerb királyságban.

Bulgáriában igenis katonai lázongások dúltak mindaddig, míg Oroszországtól való függetlensége csak elméleti volt, de a mióta ez a függetlenség gyakorlati valóságra változott, ennek áldásos befolyása alatt területben megnövekedett, erőben megszilárdult s élvezi a békés, öncélú fejlődés minden áldását.

Aztán tekintsen csak Spectator Európa északi vidékeire s tagadja, ha meri, hogy a hat milliányi svéd és norvég nép, az öt milliányi Németalföld, a hat milliányi Belgium, a két milliányi Dánia nem boldogulnak-e a maguk állami függetlenségükben?

És a 279.759 □-kilométernyi területű, 17 és 1/2 milliányi népességű Magyarországra meri ez a hamis próféta rámondani, hogy veszedelem volna ránézve a függetlenség s az erre való törekvés a *nemzeti erők végzetes túlbecsülése!*

Persze a gyáva lemondás evangéliumát ő is a nemzetiségi mumussal iparkodik elfogadtatni, de feledi, hogy a nemzetiségeknek Magyarországon mindig az növesztett szarvakat, hogy nem volt meg az az állami függetlenségünk, a melynek tekintélye előtt meg kellett volna hajlaniok, sőt mindenkor kedvesen fogadták államromboló törekvéseiket ott, a honnét Magyarország függetlenségi törekvéseit állandóan lenyűgözték.

Vonjuk el nemzetiségeinktől ezt a titkos, de hatalmas támogatást, pedig csak függetlenségünk érvényesülése esetén vonhatjuk el, akkor elveszszük minden államellenes törekvésüknek az élet is.

Nem a perszonális unió lenne tehát veszedelme Magyarországnak, hanem a makacs ragaszkodás a bomlás útján már nagyon is előrehaladt, züllött Ausztriával való reálunióhoz.

Azután haza bocsájtottam.

Hetek multán azt tapasztaltam, hogy nagyon szomorú a leány. Félre huzódik a többiekől, szünetkor nem megy az udvarra játszani, csak busul, buslakodik.

— Mi bajod Margit? — szólítottam meg.

— Nagyon beteg az édes anyám, meg is gyóntatták már. Szavai csuklásba végződtek s könyharmatban fürdött a buzavirág két szem. Vigasztalni kezdtem.

— Ne sirj kis leányom, megsegít az Isten.

— Mi lesz én velem, ha árvaságra jutok? Tanító ur azt magyarázta a multkor, hogy szeressük szüleinket, mert addig vagyunk boldogok, míg azok élnek; az árvakenyér keserű kenyér. — Zokogta Szitás Margit.

— Margit tudod-e mit fogadtál nekem a multkor?

— Tudom tanító ur.

— Aztán imádkozol-e mindig?

— Mindig.

— Hát káromkodni káromkodol-e néha Margit? — szoltam, erősen a szeme közé nézve.

Megilletődött a leány. Révedezve tekintett rám. Az arcom komoly, hideg volt. Most vagy soha! Vagy leszoktatom a káromkodásról örökre, vagy fölhangyok minden reményvel.

Spectator is azt mondja, hogy nem kizárólag magyar érdek, de egyszersmind dinasztikus érdek, hogy az Ausztriában dühöngő föderalista tűzvész hozzánk át ne csapjon s mégis azt mondja veszedelmünknek, ha a mi házunkat el akarjuk különböztetni a szomszéd égő házától.

És ilyen hülyeségekkel remélnék Tiszáék hangulatot csinálni politikájuk reaktiválása mellett. Bizony nagyon meg lehetnek szorulva.

H i r e k.

Pécs, 1899. október 13.

Szárnyakon a városon át.

(Sárgul a falevél.)

Nem kell már mondanunk: »Add meg Uram Isten!« Itt van már a nyakunkon tagadhatatlanul a deres szakállú ősz, s terem éjszakákon át olyan hideg időt, melyből azok a tudományos pápaszemes urak azt jövendölik, hogy ősz. A költők, akik a verőfényes nyárató enyhe napjaiban az ősz poéziséről zengedeztek, fázva teszik le a lantot, s ugyancsak fújják a körmeiket, hogy melegedjenek. Még a szürke tollu verebeknek sincs kedvük csipogni. Felborzolják tollaikat, aztán ott gubbasztanak gondterhesen lehajtott fővel a lombjavesztett faágakon, mert bizony nekik is gondot ad az őszt nyomon követő tél apó, mely megnehezíti a megélhetést a Gondviselés táplálta madaraknak is.

Palotában, gunyhóban egyaránt most a bekövetkezendő tél fogadtatásán törik a fejüket. A palotában mosolygó arccal, vidám kacagással állapítják meg a zsurok, thea ozsonnak határidejét, melyeken a meleg kandalló mellett oly kellemesen el lehet tölteni az időt, míg kint a kenyér utáni hajszában egymást kergetik a didergő emberek. A gunyhóban pedig, elborult arccal azon tanácskozik a család fő élete párjával, hogy honnan veszik az ételmet maguknak, kenyeret a gyermekeknek? Honnan a ruhát, a tüzelő anyagot? S a hideg őszi szél, mely részvétlenül sivit végig a paloták s gunyhók fölött egyaránt, meg-meg rázza a fákat, meghajtja a rozsdaszínű fűszálat s kint a természet ölen hullik a sárgult falevél, egyik a másikra, mintha egymásnak volnának halotti szemfedői.

— No, felelj kis leányom.

A szemét nem bírta levenni az enyémről, úgy felelt.

— Szoktam . . .

— Látod kis leányom, a jó Isten azért nem hallgatta meg a kéréseidet, mert káromkodol. A ki imádkozik is, meg káromkodik is, az még nem egészen jó ember. A jó Isten pedig csak a jóknak az imádságát hallgatja meg. Akarsz e jó lenni?

— Akarok . . .

— Nem káromkodol soha?

— Soha!

— No, majd meglátom.

* * *

Hogy mily lelki örömmel beszélte el egy hónap mulva Szitás Margit, hogy az anyja felgyógyult, azt a kedves jelenetet nem irom le, de érezni fogom egész életemben, hogy ez ártatlan gyermek-leány lelkéből én irtottam ki a lelki gázt s plántáltam helyébe feslő rózsabimbót: lelki tisztaságot.

Szitás Margit soha sem káromkodott többet. Örvendezve beszélte fűnek-fának, hogy azért gyógyult meg az anyja.

Sághy Mihály.

(Szüretelnek.)

A kellemetlen ősznek azonban meg van mégis a maga gyönyörűsége, mely egy időre kirántja az embereket az ősz melancholiája okozta apáthiából, s ez a gyönyörűség: a szüret! Vidáman kacagó rövid ruhás leánykák, parázs szemű, kacérkodó kis menyecskék pajzán jókedvvel szedegetik a szőlőtőkék gyümölcsét, puttonokba gyűjtik, s ezzel mintegy játszadozva a kérgeskezű munkásnép szorgalmával »segítenek« szüretelni. Aztán sajtóba kerül a szőlő s amint a »folyokán« kifolyik a bizonytalan színű sűrű must, a kis leányok, menyecskék ott vannak legelől s szopják vérpiros ajkaikkal a cukros italt. Csakhogy a »murci« hamis ital ám, hamar a konty alá szalad, s estefelé már mire elkészül a szüreti vacsora valóságos szikrákat hánynak azok az észbontó asszony szemek. Egy-egy pajzánabb menyecske, hófehér fogai közé egy-egy szőlő szemet vesz s úgy kínálja az udvarlójának: (mert szüreten bizony ilyenek is vannak.)

— Egyék édes! Édes ám!

Persze mire odajut az elbájolt szeladon, hogy elvegye egy csók kíséretében azt a szőlőszemet a parányi szájacskából, a szőlő eltűnik, s a kis menyecske csicsérgő kacajjal »csipiszt« mutat az ámuló ifiurnak.

Nálunk is már ezen a héten hangos lett a bálicsi, meg a deindoli völgy s megkezdődött a szüretelés nagy munkája. Vigadnak akiknek jó termésük volt, busulnak a gyöngébb termésűek, de azért ezeknek a bánatuk sem nagy, mert ha szüret van (akár milyen csekély) vigadni kell. Szüret pedig csak egyszer van egy esztendőben.

Ugy éjteltájban, mikor már elcsendesedik a szüretelő nép lábra kapnak azok a parányi láthatlan szőlőpusztító férgek is, és a filoxera meg a perenospora átölelve egymást diadalmi táncot járnak a maguk dicsőségére.

(Kint az utcán.)

Érdekes képes nyujt ilyenkor az utca is, s nálunk különösen a Király-utca. Az Erzsébet sétatér ott busul a székesegyház előtt a maga elhagyatott mivoltában, s alig van rajta más nesz, mint a csendesen aláhulló megsárgult falevél halk susogása. Bezzeg annál vidámabb a »selyem«-utca. Széltől kipirult arcú menyecskék, tipegő járasu beteges arcú, felsőbb iskolai leánykák, gondos arcú mamák, s tekintélyes külsejű papák borítják el a korzót. No meg tekintélyes számban vannak a hadsereg képviselői is, a nyalka aransujtásos attillás huszárfiúk, akik ugyancsak értik a szívek ostromát. S míg a Széchenyi-téren vidáman szól a háziezred zenekara, kissé távolabb a kis piacon már ismét eszébe jut az embernek a bus őszi hangulat, ha néz azokra a fázó gyümölcsös kofákra, kiknek minden gyümölcsre néhány összeaszott alma, egy-két fűz füge, meg egy csomó naspolya, s az egész sátoralkotmányt a gesztenyesütőből kiáradó, eléggé elfogadható illatu gőz misztikus párába borítja, mintha az ősz tömjéne volna.

De az utcán azért mégis vidám a hangulat. Dacára a főkapitány »licences« rendeletének még éjjeli zene is volt a héten! Nem szemrehányásképen mondjuk kedves főkapitány ur! Hiszen ön nem lehet mindenütt! Aztán arról sem tehet, hogy az ön közcsendet célzó rendelete ellen olyan nagy urak vétettek!

Dr. Faust.

Napirend 1899. október 14-én.

Naptár: szombat, okt. 14. — Róm. kath. Kalliszt. — Prot.: Kalliszt. — Görög-kel.: (okt. 2.) Ciprián. — Zsidó: Marcheswan 10. — Nap két 6 óra 19 perckor; nyugszik 5 óra 12 perckor. — Hold két dél után 3 óra 9 perckor; nyugszik éjféltután 48 perckor.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: enyhe idő, éjszakai és nyugaton csapadék várható.

Kórházi bizottság ülése d. u. 3 órakor.

Színház: »Zsidónő«, Halevy operája.

— **(Királyi kihallgatás.)** Ó Felsége hétfőtől, október 16-tól kezdve további rendelkezésig minden következő csütörtökön és hétfőn Budapesten legfelső kihallgatást fogadni. Előjegyzések pénteken, október 13-án d. e. 9 órától kezdve a kabineti irodában (budai királyi várak) eszközöltetnek.

— **(A paksi kath. ifjúsági egyesület)** folyó hó 22-én tartja zászlószentelését. A zászlóanyai tisztet *Bun Gusztávné* fogadta el; a zászlószentelést pedig *Schiffer Ferenc* pozsonyi kanonok, a hath. legényegyletek központi elnöke végzi. Program: Az ünnepély reggelén 8 órakor gyülekezés az egyesület helyiségében. Innen a társegyletek és vendégek kíséretében indulás a zászlóanyáért s vele a templomba. 9 órakor isteni-tisztelet; ezt követi a zászlószentelés és szögverés, minek végeztével az egyesület tagjai a zászlót vizsgálják az egyesület helyiségébe. Itt délután közös ebéd. (Egy teríték 1 frt 1/2 liter borral.) D. u. 4 órakor diszülés ének és szavalatokkal, utána a kath. kör kertjében sétazene és díjtekés. Este 1/8 órakor táncmulatság, melyre a belépő-díj személyenkint 40 kr. A diszülés programja: 1. Hymnus; éneklés az egyesületi dalárda. 2. Elnöki megnyitó. 3. »Zászlószentelésre«, költemény; szavalja *Tencl János* dékán. 4. »A kath. ifjúsági egyesület jelentősége«, felolvasás; tartja *Müller Lajos* káplán. 5. »Szt. Imre herceg«, költemény *Garay* Alajostól; szavalja *Tumpek Ádám*, egyl. tag. 6. »Itthon«, költemény; szavalja *Girst Ádám*, egyl. tag. 7. Népdal; éneklés az egyesületi dalárda.

— **(Somogyvármegye közigazgatási bizottsága)** most tartotta Tallián Gyula főispán elnöke alatt rendszeres havi ülését. A pénzügyigazgató jelentése szerint szeptember hónapban összesen 264.388 frt 85 kr. egyenesadó folyt be, tehát 35.955 frt 19 krral több, mint a múlt év szeptember havában. A közegészségi állapot az elmúlt hónapban igen jónak mondható; Kaposvárott és Barcsan fordultak elő ugyan vörheny betegedési esetek, de járványszerűleg sehol föl nem lépett sem a vörheny, sem a hasi hagymáz; ez utóbbi betegségben Kaposvárott a folyó egész évben, tehát január 1-től október 8-ig 24 eset konstatáltatott. Szeptember elsején Zalavármegye Récse községéből és Magasd pusztáról hurcolták be Somogy-Szent-Miklós községbe a vörhenyt s ebből 25 betegedési eset állt elő. *Gulyás Ferenc* kir. tanfelügyelő jelentést tett a bizottságnak, hogy a vármegye két határszéli községe, *Kercseliget* és *Szulok* hazafias magyar érzésének örvendetes bizonyítékát adta az által hogy iskolaszéke útján elhatározta, hogy eddigi vegyes tannyelvű iskolájában a jelen tanévtől kezdve tanítási nyelvül kizárólag a magyart választja. Az iskolaszéknek eme következményeiben messze kiható nemes határozatát a bizottság örömmel fogadta.

— **(Eljegyzés.)** *Freund Béla*, siófoki kereskedő eljegyezte *Vasvári Kamillát* Duna-földvárról.

— **(Jogi szigorlat.)** *Györkö Kálmán*, jogakadémiánk végzett joghallgatója, kitől lapunkban több csinos tárcát olvashattak már olvasóink, a kolozsvári egyetemen az első jogi szigorlatot jó sikerrel letette s mint ügyvédjelölt bejelentette magát a pécsi ügyvédi kamara lajstromába.

— **(Postamesterek kerestetnek.)** A tolnamegyei Némediben és Madócsán egy-egy harmadosztályú postamesteri állás van üresedésben. A pályázati ajánlatok a pécsi posta és táviradaigazgatóságához nyújtandók be három hét alatt.

— **(Halál az istállóban.)** Szerdán este a malom-utca 8. számú házba bement egy beteges munkásember és az ott lakó tisztiszolgáktól éjjeli szállást kért. Elmondta, hogy *Zádory Mártonnak* hívják, negyvenkilenc éves, igali születésű, attalai illetőségű szolgásember. Legutóbb Miholjácson szolgált, de betegsége miatt ott hagyta a szolgálatot s azóta húzza-vonja a terhes életet. A tisztiszolgák megkönyörültek rajta; az istállóban szalmából fekvőhelyet csináltak neki s az öreg oda le is nyugodott. Tegnap reggel, mikor a lovak körül dolgozat elvégezték, feltűnt a tisztiszolgáknak, hogy az öreg nem kel föl még most sem, pedig világos reggel van. Odamentek hozzá, költögették s akkor látták, hogy meg van halva. Nyomban jelentést tettek róla a rendőrségen, honnan *Ludvigh Ferenc* dr., kerületi orvos, kiment *Trizler Aladár* rendőrbiztossal a helyszínére s a hullát megvizsgálta. Külső erőszak nyomait nem fedezték fel s így a halált bizonyára szélhűtés okozta. A halottnál cselédkönyvét, 1 frt 17 krt és tarisznyájában egy darab kenyeret találtak. Kiszállították a budaikülvárosi temető hullaházába, hol ma délután két órakor *Cirer Elek* dr. tisztiorvos és *Ludvigh Ferenc* dr. tisztiorvos felboncolták s tüdőgümőkór folytán beállt végelgyengülést konstatáltak a halál okául.

— **(Megharapott leány.)** *Sziebert Anna*, hétéves kisleány, ma reggel befelé jött a városba szüleinek a bálicsi hegytetőn levő lakásáról. Mikor a Petőfi-utcába ért, ott a tizedik szám alatt lakó *Kis Pap Istvánné* kutyája minden ok nélkül neki ugrott és megharapta a jobb lábszárán. A megharapott kisleány sebét a rendőrségen *Ludvigh Ferenc* dr. tisztiorvos kiégette és bekötözte. A kutyát megfigyelés végett a gyepmesteri telepre szállították ki, hol az állatorvosi vizsgálat fogja megállapítani, hogy veszetségi tünetek vannak-e rajta, vagy csak hamis természetű és ezért harapta meg a kis leányt.

— **(A turonyi dombon.)** *Poc Kristóf* siklósi kereskedő bentjárt a napokban Pécsre és itt összevásárolván mindenféle portékát, megrakott kocsival baktatott hazafelé. Mikor a turonyi dombhoz ért, lova nem bírta fel a terhes kocsit és *Pocnak* nem volt más tennie, mint a teher egy részét lerakni a domb alatt s úgy felhajtani a kocsit. Mikorra azonban odafönn a másik részt lerakta s a domb alatt hagyott portékáért visszament, akkorra annak már csak hült helyét találta. Ugy látzik, hogy valami jómadarak meglesték, mikor portékáival bajlódott s mig ő a dombra feljutott, addig a lenthagyott portékával ők odább álltak. A káros mihelyt Siklóra ért, rögtön feljelentette a dolgot s a megindított nyomozás során a turonyi dombhoz közel egy árokban elrejtve meg is találták az ellopott portékákat. Hogy azonban a tolvajok kik voltak, azt még eddig nem sikerült kipuhatolni.

— **(Tüzek.)** Villányban a szőlőhegyen kigyuladt *Schmidt Antal* présháza és porrá égett. A megejtett vizsgálat során azután ki-

tűnt, hogy a tüzet gondatlanság okozta, a mennyiben maga a tulajdonos egy ismerősével bent a konyhóban tüzelt és mikor eltávoztak, a tüzet nem locsolták el. Ennek parazsa valahogy lángra kapott s tőle a tető is meggyuladván, az egész épület leégett. — *Katóly* községben szintén vétkes gondatlanságból eredő nagy tűz volt a minap. *Ditrich Konrád* udvarán a trágyadomb gyuladt ki s ettől a ház, majd a melléképületek, s ezekről még három szomszéd háza is meggyuladt, úgy, hogy a kár pár ezer forintot tesz ki. Ezt a tüzet az egyik szomszéd hétéves gyereke okozta, a ki a trágyadomb mellett gyufával játszott s egy égő gyufát a trágyadombra dobván, attól az meggyuladt s így keletkezett a tűz.

— **(Bizottsági ülés.)** A város kórházi bizottsága holnap (szombaton) délután 3 órakor ülést tart. Az ülés tárgyai a kórházi alapszabályok és a kórházi költségvetés lesznek.

— **(Változás a kincstári kegyuraság kezelésében.)** A király *Schönbrunnban* kelt legfelsőbb elhatározásával elrendelte, hogy a pénzügyminiszterium kezelése alatt álló állami földbirtokok és az azokkal kapcsolatos kegyuri jogok a földművelésügyi miniszterium kezelésébe menjenek át és ezekkel együtt ama kegyuri jogok is, melyek oly községekben gyakoroltatnak, ahol a kincstár erdőbirtokkal rendelkezik. Ez intézkedés értelmében az összes kincstári kegyurasági javadalmak ügyeit ezentul a földművelésügyi miniszter fogja intézni, nevezetesen ő gyakorolja a lelkész bemutatás jogát és ő gondoskodik a terhek s kötelezettségek viseléséről, melyek a kincstárt mint kegyurat terhelik. A földművelésügyi miniszterium mintegy 1200 katolikus plébániának pátronusi jogait s kötelezettségét van hivatalosan ezentul ellátni.

— **(Eltűnt katonatiszti köpeny.)** Ma reggelre egy katonatiszti lakás előszobájából eltűnt egy tiszt köpönyeg. Mivel az eltűnés olyan gyanús körülmények között történt, hogy valami besurranó tolvaj által elkövetett lopásra enged következtetni, feljelentették a dolgot a rendőrségnek s most az keresi az eltűnt köpönyeget.

— **(Beteg rendőrök.)** Hogy rendőreink létszáma nyomoruságos kevés, azt már sokszor, nagyon sokszor elmondtuk. Igaz, hogy a jövő évi költségvetésbe hat lovasrendőri állás rendszeresítése van felvéve, de mig azokkal szaporodik rendőrségünk, addig is eltelik jó egypár hónap. Még pedig a legveszedelmesebb hónapok, mikor a hideg, nedves és szeles időjárásban könnyen kaphat az ember betegséget. Már most is mutatkoztak ennek az előjelei. Ma reggelre három rendőr jelentett maródit; hárman betegedtek bele a kezdődő hűvös, nedves időbe s most velük is kevesebben vannak a rend őrei, holott, ha teljes a létszám, akkor is édeskevés a pécsi rendőrség Pécs város terjedelméhez mérten.

— **(Buza-tolvajok.)** Geresden egy éjszaka két helyen is követtek el betöréses lopást a napokban s mindkét helyről buzát loptak el. *Szekér János* kamrájába törtek be eddig még ismeretlen tettesek s onnan két zsák buzát elemeltek. Azután pedig *Kisztner József* házáat látogatták meg s onnan is elemeltek két zsák buzát. A károsok a betörést csak másnap reggel vették észre; fel is jelentették

az esetet, de még eddig a vizsgálat nem tudott a tettesek nyomára jutni.

— **(A hálátlan vendég.)** Bodolyán Welcher Konrádhoz beállított egyik este egy elrongyolt ruhájú ember és szállást kért. A gazda adott is neki, mert igen megsajnálta, különösen azért, hogy a lábán bocskor volt s az is rongyos volt, de nagyon. Reggelre kelve azután — mikor kereste vendégét, nem találta azt sehol. Sőt nem találta egypár vadonutaj csizmáját sem, melyet a hálátlan vendég ellopott. A meglopott gazda feljelentése folytán most keresik a hálátlan embert, ki ily hűtlennül fizette vissza a kapott éjjeli szállást.

— **(Kintornás tanács.)** Tudtára adatik mindenkinek, hogy Pécs város Tanácsa felcsapott kintornásnak. Verklizével azonban aligha szerzi meg a napi betevő falatját, mert ez a verkli egyetlen egy nótát fuj csak és az is elkoptatott, régi, unalmas. A nóta arról szól, hogy kevés a víz és elzárandók a vízvezetékek. Ezt a nótát pedig már évek óta ismerjük s különösen mióta a pogányi vízbe különösen pogányul beleszeretett a nemes Tanács, azóta majdnem minden héten halljuk. Taláncsak nem így akarnak propagandát csinálni a pogányi víz mellett? Bizonyára arra számítanak, hogy a szomjas lakosság megunja unalmas verklizésüket és szól: »Hol van hát a pogányi víz? Vezessétek be, bármibe kerül is!« A Tanács különben ma a következőkép verklizik: »Hirdetmény. Miután a Tettye-forrás vízmennyiségének nagymérvű apadása a magánvízvezetékek útján való vízkiszolgáltatást lehetetlenné teszi, értesítettnek az összes magánvízvezeték-tulajdonosok, hogy f. hó 13-án további rendelkezésig az összes magánvízvezetékek utcai főcsapjai el fognak zárni. Pécs, 1899. október 13-án tartott tanácsüléséből. Pécs sz. kir. város tanácsa.«

— **(Tilos a mellékfoglalkozás.)** A kereskedelmi miniszter rendeletet bocsájtott ki, melyben megtiltja a betegsegélyző pénztáraknál felügyelettel és ellenőrzéssel megbízott tisztviselőknek, hogy mellékfoglalkozást vállaljanak. A melyik tisztviselő azt mégis megtenné, fegyelmi uton elbocsátják, a kinek pedig most ilyen mellékfoglalkozása van, annak tüstént le kell róla mondani. A rendelet szól az iparhatósági közegek közül kirendelt biztosoknak is.

— **(Talált láncok.)** Az árpádi uton ma reggel egy zsák láncot találtak. A különféle, értékes láncok bizonyára valami lopásból származtak, azért a rendőrség kéri az esetleges károsokat, hogy jelentkezzenek jogos tulajdonaikért.

— **(Diószüret az országuton.)** Furcsa baleset történt ma délben a siklósi országuton. A kocsin levő terményes zsákok közül egy kiszakadt s a benne levő dió szerte gurult az országuton, ellepve azt szélteben hosszában. A kereskedők, kik a kocsit kísérték, lelkendezve szedték kalapjaikba a diót, de volt szüretjük a gyerekeknek is, kik zsebeiket bizony puffadtra megtölthették dióval a ritka alkalomból, hogy egyszer diószüretet rendezett a véletlen az országuton.

— **(Épül az új közvágóhid.)** Mésébe illő gyorsasággal emelnek épület után épületet a Höffler-féle bőrgyár átellenében lévő földeken, melynek tulajdonjogát a város csak

ezután fogja kisajátítás útján megszerezni. Építik az új vágóhidat! Lesz ott felügyelői és munkáslakás, hűtő-ház, 40—50 marhára kényelmes és egészséges istálló, kényszer vágóhely, meg önkéntesen jelentkező ökrök vágóhelye, gép, rezervoár stb. stb., egyszóval oly modern berendezés, amely a közfogyasztás főcikkét, a húst, kilónként 6—10 krajcárral megdrágítja ugyan, de valakinek dicsőséget, tán kitüntetést is hoz; a város lakói pedig fizessenek, vagy meneküljenek boldogabb hazába. — Mig ezen »modern marhagyilkolda« rohamosan épül (mert hisz erre van pénz bőviben), addig a szigeti városi iskola építkezési ügye a kisajátítások megtörténte után nyugszik az asztalfiókban, mert hiszen csak egy iskoláról van szó. Azon körülmény, hogy az iskolás gyermekek szanaszét vannak szórva a városban, az nem baj; az sem baj, hogy a tanuló ifjúság nagy része a volt Rudolfinum épületében lett elhelyezve, mi közegészség és közérkölség szempontjából kifogásolható; az sem baj, hogy a későn épülő iskolába a jövő iskolaévben bevonuló ifjúság, úgy mint a tanítóság különféle betegségeknek lesznek kitéve: fődolog, hogy a vágóhid kész legyen, mert inkább 200 gyermek legyen beteg, sem hogy egy tulokban kár essék a mostani szellős vágóhidon!

— **(Fizetésektelenség Eszéken.)** Nayer László eszéki nagykereskedő — eszéki hírek szerint — százötvenezer forint adósság hátrahagyásával eltűnt onnan. Nayer az eszéki bankoknak nyolcvanezer forinttal tartozik, de miután édes anyja jótállott érte, az összeg behajtható. Nayer bukását az okozta, hogy egy sertés-szerum föltalálásán fáradozott s több száz szarvasmarhával kísérletezett. A szerum azonban nem vált be s így a találmányra fordított költség elveszett. Nayernek tavaly még hetvenezer frt tiszta vagyona volt.

— **(A kinek nyolc menyasszonya van.)** Bécsben néhány nap előtt egy van Swieten-Philippborn Adolf nevű, már többször büntetett embert tartóztattak le H. Johanna népekesnő panaszára. A nevezett ur ugyanis az énekesnőnek házasságot ígérve, kicsalta összes megtakarított pénzét, 1000 frtot. Mint most kitűnt, van Swieten egyidejűleg még hét más nővel volt viszonyban, mindegyiknek házasságot ígért s mindegyiktől kölcsönket szedett föl, amiket persze a nagyharang fog visszafizetni. A rászédettek közt van egy szabónő, egy gouvernante, egy ottakringi özvegy vendéglősné (aki a csókot felejteni nem akarja), egy háziur leánya, egy schönbrunni varrónő, egy mödlingi és egy haintfeldi leányzó. A Don Juan különben fogadott fia báró van Swieten nyugalmazott századosnak, aki utóda Mária Terézia híres orvosának.

— **(Egy magyar ember öngyilkossága Bécsben.)** Tegnap délután két órakor Bécsben a városház-parkban egy jobb osztályhoz tartozó magyar ember lőtte agyon magát s kilétét eddig még nem sikerült megállapítani. Az ismeretlen öngyilkost kevéssel azelőtt két tiszttel és egy kadéttal a városház pincevendéglőjében látták sörözni s kevéssel azután, hogy a tisztek távoztak, ő is elhagyta a helyiséget és a parkban halántékon lőtte magát. Zsebében több magyar ujságot, négy forint pénzt, egy budapesti órától való óra-

javitásról szóló cédulát, fején egy budapesti cégtől való kalapot és zsebében egy cédulát találtak e magyar felirással: Ah én oly életunt vagyok, nincs senkim, én nem vagyok senki.

— **(Gyilkosok szindikátusa.)** A hódmezővásárhelyi méregkeverőkre emlékeztető bünszövetkezet üzelmei tartják izgatottságban a közvéleményt Montevideóban, Amerikában. Valóságos szindikátus alakult elvetemült gyilkosokból, kik fiatal embereket nagy összegekre biztosítottak és azután a más világra expedáltak, hogy a biztosítási összeget bezsebelhessék. Eddig három ilyen esetet fedeztek föl, melyekben az érdekelt biztosító társaságok 120.00 frtot fizettek ki. A bünszövetkezet tartóztatott főnökeinél ezenfelül majdnem félmillió frtra szóló életbiztosítási kötvényt találtak.

— **(Összeégett lapszerkesztő.)** Balaton-Almádiból megrendítő szerencsétlenségről adnak hirt lapunknak. Egy ottani vincellér lakása kigyuladt s gyermeke az égő házban rekedt. Kompolthy Tivadar ismert ujságit és lapszerkesztő erre berohant az égő házba, hogy a gyermeket kimentse. De a szobában senkit sem talált s mikor ki akart jönni, az égő ház padlása beszakadt s a szerkesztőt maga alá temette. Többen siettek segélyére, de mire kimenthették, már annyira összeégett, hogy életbenmaradását nem remélik az orvosok. Kompolthy fiatal korában tengerész volt, két ízben járt Amerikában, utazásáról 1871-ben egy érdekes könyvet is irt: »Tengeren és szárazföldön« címmel. Költeményeket is adott ki két kötetben. Később lapot és nyomdát alapított Veszprémben, lapjának, a Veszprémi Független Hirlapnak a szerkesztésétől azonban a múlt évben visszalépett.

— **(Gyujtogatás boszúból.)** Karancson a napokban leégett Mayer Ferenc háza, mi által a tulajdonos ezer forint körüli kárt szenvedett. A vizsgálat a tűz keletkezési oka után megindulván, kitűnt, hogy a házat Ágoston Mihály, a károsnak régi ellensége gyujtotta fel, a ki tettét kihallgatásakor be is ismerte. A boszúból gyujtogatásra vetemedett embert átadták a bíróságnak.

— **(Az osztálysorsjáték)** a banküzletről régóta meggyökerezett egész sor elfogultságot szüntetett meg. Hiszen a nagyközönségnek igazában csak most volt rá alkalma, hogy az üzletnek ezzel a nemével is megismerkedjék és meggyőződjék róla, hogy a bankár is, a kit az osztálysorsjáték különben főelárusítónak nevez, a legszigorubb lelkiismeretességgel viszi az üzleteit. Az ismeretessé lett nagy főelárusítók közt Lukács Vilmos (V. Fűrdő-utca 10. sz.) csakhamar a legnépszerűbb lett. Abszolút megbízhatósága és üzleti előzékenysége a régi jeles sorsolási szakembert a közönséggel is megkedveltették, úgy hogy az ő főelárusító üzletéből való osztálysorsjegyeknek bizonyos nimbusok van. Lukács Vilmos-féle osztálysorsjegyeket keresnek azok, a kik az osztálysorsjegyek nyerő valószínűségét fokozni akarják. Most is nagy lesz a kelendőségük, hogy piacra kerülnek az V. osztálysorsjáték első osztályának sorsjegyei. Az új sorsjáték nagyérdemű játéktérre ezuttal is ötvenezer nyereget biztosít a sorsjegyek tulajdonosainak s e nyeregek között egész sor olyan van, a mely a szó szoros értelmében vagyonos emberré teszi a megnyerőjét.

— **(Legszébb és kitűnő jósága)** színházi látszóvevők, valamint a legjobb orrszoritók csak Schönwald Imre és társaságánál kaphatók Pécs, Hattyu épület.

Művészet, irodalom.

Uj-fundlandi.

Énekes bohózat 3 felvonásban.
Írták Bisson és Hennequin.

Bemutató előadás 1899. okt. 12.

Mikor két francia író — különösen olyanok, mint Bisson és Hennequin — Páris valamely éjjeli mulatójában pompásan megvacsorálnak s a pezsgő csak annyira hat rájuk, hogy a »szalon spicc« állapotába jutnak, akkor születnek az olyan »énekes bohózatok«, mint az »Uj-fundlandi«, melynek nincs talán egyéb hibája, mint az, hogy »énekes« bohózat. A zenében megnyilatkozó humornak mindenkor eredetinek, a kuplé és dalszövegnek mindenkor szellemesnek, vagy legalább is a darab keretébe illőnek kell lennie. Az »Uj-fundlandi« három vagy négy énekszám azonban oly régi, a dallamokat már minden jóra való sipláda is ellelejtette.

Egyebekben pedig az »Uj-fundlandi« nem valami göndör feketeszőrű kutya, sem pedig valami gazdag nagybácsi, kinek örökségén veszekednek a pénzéhes rokonok, hanem egy csinos fiatalember, ki dacára annak, hogy francia, — még hozzá párisi levegőt szí — szentelen módon erényes s az ideális szerelemnek a híve. A dolog pedig lényegében az, hogy Brüniquel Fortuné képviselő már 22 éven át csalja a feleségét, Carolint, ki oly hiszékeny, hogy férjének minden legotrombább hazugságát elhiszi s így nincs semmi, ami a házaspár családi boldogságának ragyogó napját homályba vonná.

S Brüniquel mégis elégedetlen. Mert Brüniquel úr nem javithatlan viveur ám, hanem csupán gyenge jellemű ember, ki, bár belátja, hogy bünt követ el, ha feleségét megcsalja, viszont nem tud szabadulni egy bizonyos An-

gelina nevű hölgy karmai közül, a ki foglalkozására nézve a Folies Bergère »primadonnája« s alaposan a hálójába kerítette a képviselő urat. Egy érzékeny családi jelenet után, mely főleg Brüniquel úr folyton okoskodó lelkiismeretének a folyománya, a ház egy barátja, Toutain azt tanácsolja, hogy Brüniquel Cecil nevű leányát adja férjhez s leendő vejét használja fel erényőrének. Ez annál inkább sikerül, mert a képviselő úr titkára, Corbinet Octáv szereti Cecilt s így csakhamar veje lesz Brüniquel úrnak. Az »Uj-fundlandi« tehát Corbinet úr, kinek az a kötelessége, hogy az uj-fundlandi kutyák módjára kihuzza az árból a feslettségben fuldokló Brüniquel urat. Corbinet úr aztán lelkiismeretesen eleget is tesz kötelességének s első sorban azt követeli, hogy leendő apósa szakítson Angelinával, miután azonban a primadonnának sikerült egy szenírozott öngyilkossági kísérlettel ismét befogni a képviselő urat, Corbinet úr arra vállalkozik, hogy apósának bebizonyítsa Angelina haszonleső voltát, mi huszezer frank segítségével sikerül is neki olyannyira, hogy Angelina, ki Corbinet urat gazdagnak hiszi, Brüniquelt egyszerűen kidobja.

Később azonban kivil, hogy a primadonna Corbinet ur intrikája folytán vesztette el gazdag pártfogóját s így boszúból rázárja Corbinetre az ajtót s segítségért kiált az utcára. Corbinet letartóztatják, s a Brüniquel turpissága, huszonkét évi hűtlensége kivil, s Corbinet válni akar. A legkritikusabb momentumban azonban telefonice miniszteri tárcával kínálják meg Brüniquel urat. Carolina asszony célszerűbbnek találja egy miniszter neje lehetni, mint elvált asszonynak, s megbocsájt férjének, Corbinet megkapja Cecilt s ismét kísüt a családi boldogság ragyogó napja!

Ez természetesen csupán a meséje a darabnak, halvány árnyképe annak a folyton

váltakozó mozgalmak képnek, melyet ennek az énekes bohózatnak kacagtató humorral telt jelenetei nyújtanak. Az »Uj-fundlandi«-ban is megnyilatkozik az a francia esprit, mely minden Bisson darabnak sajátja, s az az említett pezsgős hangulat abban rejlik, hogy helyenként a humor veszt a természetességéből, a helyzet komikumuma erőltetett s szinte túlárad! A darab pikantériája sem az a finom rejtett »carier« sem a vaskos trágárság s az a pikantéria, ami ebben a darabban többnyire szójátékoktól kerül ki, már nálunk rég megszokott a »Magyar Figaróból«, szóval az »uj-fundlandi« pikantériája nem haladja meg a mi erkölcsi magaslatunkat!

Az előadása jobbak közül való volt, s a szereplők legtöbbje dicséretet érdemel. Németh János kitűnő volt Brüniquel szerepében, nem különben Nagy Vilma mint Carolin. Delli Lajos igen jól alakította Corbinet Octávot, s természetes, a komikumhoz határozott tehetségre valló játékaért dicséretet érdemel. Sebestyén Géza minden tekintetben kifogástalan alakítást produkált Toutain szerepében. Jesszenszky Irma Angelinája pompás alakítás volt, s temperamentumos, s a kényes szerepben is diszkrét játékaival tetszést keltett. Lévy Sáriának volt a legnehezebb helyzete, Clemence (Angelina hugának) epizód szerepében. Ő képviselte az »énekes bohózatban« az »éneket« s ez már elég arra, hogy, hogy ne tudjon különös hatást elérni. Az énekszámok igazán pongyolák, s így nem csoda ha a publikumot nem tudják felmelegíteni, ha csak azok az orfeuszszertű lábmozdulatok nem, melyekkel szerzők az énekszámokat kísérni akarták, s melyeket (hála neki érte!) Lévy Sárika eléggé diszkrétan reprodukált. Azonban meg-sughatjuk Sáriának, hogy bizony — ha már meg van írva, akkor el is kell énekelni azokat a dallamokat, s nem a pongyola szöveghez még

— Azt hiszem és Gertrud . . . Gertrud ugy-e, hogy elragadó teremtés? . . .

— Nagyon csinos.

— És pikáns, egy kicsit kacér is . . .

— Igen, a legnagyobb mértékben.

— Kár érte, hogy még mindig nem ment férjhez. Pedig milyen fényes párthiet csinálhatna!

— Mikor tizenhét évében volt, ha jól tudom, az egész vidék bolondult érte — mondta Bill — később azonban föl hagyott az ifjuság azzal a nagy rajongással, melylyel őt lépten-nyomon körülvették, mert egy kissé exotikus hajlamokat tanusított.

— Kár — tette hozzá Lydia. Most pedig a leg-szebb korában van, ugy, hogy egy férfi érdeklődését még mindig meg tudja nyerni. Szépsége azonban talán már nemsokára el fog virágozni és akkor hová lesznek a remények? Bizony kár érte — mert . . . csak egyetlen egyszer voltam abban a helyzetben, hogy gondoskodhattott volna egész élete nyugalmáról és ez akkor volt, mikor Grant Dick megkérte. Tudsz te erről valamit?

Bill összereszt, de azért uralkodott magán és nyugodtan azt mondta:

— Nem, én mitsem tudok erről.

— Igen, ugy történt és Grant kosarat kapott tőle s még máig sem ocsudott föl meglepetéséből. Mert arra igazán nem számított, hogy őt, a gazdag völegényjelöltet valaki kikoszorozhatja. Én vigasztaltam, ő pedig biztosított róla, hogy nagyon, de nagyon szereti a leányt, annyira, hogy akár minden nap kész lett volna érte átúszni az oceánt. Különben, azt hiszem, hogy Gertrud szívesen

honnán a következők hallatszottak fel: Thirty — forty — out . . . majd nevetgéltek, kiabáltak.

Lydia és Bill az ablakhoz siettek. Fialat párt láttak ott alant: a férfin világos lawntennis-öltöny volt és matrózkalap, a hölgyön pedig világoskék mousselinruha.

Játszadózva futkároztak a réten, mindig egy és ugyanazon irányban.

— Ugy látszik, hogy ezeknek nem sok gondot okoz az élet. Eszük ágában sincs arra gondolni, hogy az élet csak egy szomorú zsákutca — mondta nevetve Lydia.

— Igen — szólt Bill kipirult arccal — a lángoló, ifju vér, mely ereikben lázas sietséggel működik, egészen más színben tünteti fel a dolgokat, mint a milyenek a valóságban.

A kiáltások egyre erősebben hangzottak fel a játékhelyről, majd hirtelen csend támadt, a parthie bevégeződött.

Ezután sok ideig nem hallatszott egyéb nesz, mint a lombok sejtelmes suttogása, mely édes szendergésbe ringatta az egész vidéket. Később valahol megszólalt a baujo, ez a kezdetleges hangszere a négereknek, a melyből valaki szomorú, véghetetlenül egyhangú négermelodiákat csalt ki.

— A te kedvenc dalod ez, Bill? — kérdezte csintalanul nevetve Lydia. — Ha jól emlékszem, éppen tegnap mondtad Mabelnek, hogy ez a dal neked nagyon is tetszik.

— De Lydia!

— No, no édes öregem, egészen fölösleges, hogy ezért olyan nagy szemeket mereszsz rám. Én csak azt

pongyolában »danolnia.« Lévy Sárika — ki mellesleg szólva sehoggy sem találta bele magát szerepébe, tegnap úgy játszott, hogy saját érdekében óhajtjuk, miszerint a tegnapi alakítását a publikum mihamarább elfelejtené.

Sarlay Kornél valóságos kabinetalakítást produkált Labermol rendőr szerepében, melyért nem egyszer zajos tapsot is aratott, a mivel tegnap ugyancsak fukarul bánt a közönség.

Baróthi Vilma Cecil szerepében a színlapon harmadiknak van írva s nevéért azért tettük utolsónak, hogy bővebben foglalkozzunk vele. Eddigi fellépéseiről általán nem mondtunk bírálatot, vártunk arra, hogy egy egyéniségének és szerepkörének megfelelő szerepben lássuk, vártunk arra, hogy megszokja a pécsi közönséget, mi egy fiatal színésznőnél nehezebben megy. Tegnap aztán elérkezett az idő, hogy módjában lett volna a fiatal, naiv, idealisan szerelmes leányka szerepét megjátszani. Tudta a szerepét, eléggé tehetséges fiatal színésznő, de van a játékában olyan sajátságosan rideg valami, mi fázékonyan hat a közönségre, unottan, szinte erőszakkal játszik, mintha nem kedvelné a pályáját. Nincs játékában élet, tűz, kitörései olyan szentelenek, hogy szinte partnerét is lehűti. Vannak ilyen fagyos természetek, de ezeknek megnyilatkozását le kell küzdeni, nem szabad színpadra vinni, hiszen a színjáték művészete éppen az »alakításban« rejlik s így nem szabad oly feltűnő módon előtérbe lépni a szereplő egyéni természetének.

A közönség igen jól mulatott s hogy a nézőtér csak félig telt meg, annak részben a darab frivol voltának hire, részben pedig Halvynnek a műsoron levő »Zsidónő« című operájának tulajdonítjuk, melyre bizonyára zsúfolásig fog megtelni a nézőtér.

⊙ **Hangverseny.** Említettük már, hogy szombaton este Füredi Sándor hegedűművész a Vigadóban hangversenyt rendez. A hangverseny érdekességét nagyban emelni fogja az, hogy — mint értesülünk — Zelesny Sarolta is közreműködik rajta, a ki több műdalt fog előadni.

⊙ **A titok.** William le Queux szenzációs regényének immár a második befejező kötete is megjelent magyar fordításban. Mintha csak az ember nem is regényt, hanem egy nagy terjedelmű és szokatlanul szenzációs újságcikkelyt olvasna, úgy hat ránk William le Queux regénye, amelynek ez a második és utolsó kötete, éppen úgy mint az első, a Légrády testvérek »Legjobb könyvei« között jelent meg. A csinos, vászonba kötött könyv 50 krért, a két kötet együtt pedig 1 frtért rendelhető meg a Légrády testvérek könyvkiadóhivatalában (Budapesten, V. Váci-körut 78. sz.), valamint bármely könyvárusnál is.

⊙ **Flammarion Camille »A világ vége«** című szenzációs műve ma jelent meg olcsó kiadásban a Légrády testvéreknél (Bpest, V. Váci-körut 78.) Az eredeti, legkiválóbb francia művészek illusztrációival díszített mű 224 lapra terjed s az új (hatodik) kiadás olcsósága által mindenki megszerezheti magának a hires csillagász eme remekművét, melynek diszkiadása megjelenésekor egész Magyarországon oly feltűnést keltett. *Flammarion* ragyogó képzelőtehetségével és tudásával megírt könyve két részre oszlik. Az egyik egy XXV. századbeli üstökös közeledését s a földdel való találkozá-

sát írja le, a másik a föld és az emberiség viszonyainak fejlődését 10 millió esztendeig, addig a korig, a mikor már a légkörből a víz-pára eltűnik s az állandó hideg az emberiséget végképen kiöli. A mű kiváló aesthetikai szépségei fényesen érvényesülnek *Kenedi Géza* fordításában. A kötet ára 1 frt s kapható minden könyvkereskedésben.

⊙ **A tíz szobor.** A Franklin társulat kiadásában megjelenő »Történelmi könyvtár« 87-ik füzeté »A tíz szobor« cím alatt a király által Budapest részére ajándékozott szoborművek egyes alakjainak történetét tartalmazza díszes képekkel illusztrálva. A szöveget *Vargha Ottó* írta, kinek tollából került ki az »Aradi vértanúk albuma« és a »Magyarország Története« pályadíjat nyert nagyjértékű munka. A füzet minden könyvkereskedésben 40 krért kapható.

⊙ **Két Champignol.** Kedden kerül először színre Pécssett Feydeau kitűnő bohózata, mely Párisban egymásután 200 előadást ért, Budapesten pedig ötvenszer adták a Népszínházban. Két Champignolt *Rákosi Viktor* fordította le; ebből írta a »Rezervisták«-at is. A főbb szerepeket Hadrik Anna, Baróthi Irma, Tiszay, Németh, Könyves és Sebestyán adják. A szerepek jó kezekbe vannak letéve és így kedden előreláthatólag élvezetes színházi estben lesz részünk.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

látom, amit mindenki és ha te fáradtan, szivedben és lelkedben kimondhatatlan közönnyel minden, iránt bolyongod át az életet, ne csodálkozzál azon, hogy én fájdalmat érzek.

— Amit én szenvedek, az kizárólag az enyém — mondta Bill.

— Az csak téled függ, téled és senki mástól . . . De hát mi kifogásod van Mabel ellen? Nemcsak nagyon gazdag leány ez, hanem egyuttal elragadóan szeretetreméltó is. Azt hiszem, édes Bill, hogy ő szerencsés és boldoggá tudna tenni téged egész életedre.

Bill a fejét ingatta és magából egészen kikelve így szólt:

— Tudom, nagyon jól tudom, hogy csak jót akarsz velem tenni, Lydia, de jobb, ha többet nem is beszélünk erről . . .

Eközben besötétedett. Lydia zavarában letépett egy hortenziát a széke mellett álló virágtöről.

— A te álláspontodra helyezkedve, neked tökéletesen igazat kell adnom, kedves Bill, de tekintettel az adott körülményekre, nem tudom belátni, hogy miképen akarod életedet Amerikában berendezni. Bizony-bizony, azt mondom neked, sokkal okosabb volna, ha visszatérnél Európába.

— Ej, minek beszélsz erről. Egy német katonatisztnak a kivándorlása bizonyára egy kicsit furcsának tűnhetik fel, de azért nyugodt vagyok, hogy az eredmény nem fog elmaradni. És ha mégis csalatkoznám, akkor még mindig nem esnék kétségbe. Ebben az esetben úgy tennék, mint egy barátom, kit Glimmnek hívnak.

— Hogy hívják a barátod? — kérdezte hirtelen közbevágvá Lidia.

— Glimmnek, Glimm Kurtnak. Miért érdekel ez ugy téged?

— Ismerek egy fiatal német hölgyet Párisban, a kit Gertrudnak hívnak. Azt hiszem, hogy az a bizonyos Glimm, akit az imént említettél, rokonságban van vele.

— Gertrudnak hívják a te ismerősödöt . . . igazán Gertrudnak hívják?

— Igen, biztosan tudom, hogy úgy hívják. És mi olyan jó barátságban voltunk, hogy egyszerűen csak keresztnevünkön szólítottuk egymást.

— Nos, akkor bizonyára a nővére lesz neki — mondta Bill.

Lydiát hirtelen valami komor sejtelem fogta el.

— Ismered őt? — kérdezte azután olyan hangon, mely Billt csodálkozásba ejtette.

— Gyermekkorunkban egymás szomszédságában laktunk — folytatta a másik halkán és azzal a diszkrét hangsúlyozással, melyen a férfiak szoktak egymással beszélgetni akkor, mikor valamelyiknek az eljegyzését még titokban kell tartani, mert a házasság még nagyon soká történhet meg. — A nővérral nem igen találkoztam abban az időben — folytatta Bill — mert akkor külföldön utazgatott, de fivére a legjobb barátom volt.

— Akkor hát az egész családot ismered? Ugy-e, hogy gazdagok?

— Valamikor eléggé tehetősek voltak, de aztán elszegényedtek. Hanem azért nagyon előkelő család — mindenki szereti és tiszteli őket.

Pécs szab. kir. város
meteorologiai állomása jegyzetei

1899. október 13. reggeli 7 órákor.

Barometer (redukált) = mm. 59.4 (súlyedő.)

Hőmérsék = 7.5 °C

, maximuma: 15.7 °C

, minimuma: 7.9 °C

Párányomás: 6.9 mm.

Relatív nedvesség: 89.

Felhőzet: 5° Cum. SW.

Szélirány s erő: N. E. 2.

Csapadék 24 órai: 0. —

Enyhülés, borulás.

Dr. Csűr.

Folyó sz. 16. Idénybérlet 16. sz. Páros bérlet.

Nemzeti Színház.

Szombat, 1899. október 14-én.

Zsidónő.

Nagy opera 5 felvonásban. Irtá Scribe. Fordította Jakab. Zenéjét szerette Halévy. (Rendező Tiszay.)

SZEMÉLYEK:

Brogne	Mezey A.	Arnold	Lévay S.
Eleázár	Kozma I.	Izabella	Szekula S.
Recha	Tibor L.	Theobald	Bátosi E.

Vasárnap, okt. hó 15-én.

Délután 3 órákor

Este fél 8 órákor

Vén bakkancsos és fia a huszár. Lindau P. énekes életképe.

Szigligeti népsziműve.

A PÉCSI NEMZETI SZÍNHÁZ heti műsora.

Vasárnap, okt. 15. d. u. 3 órákor *Vén bakkancsos és fia a huszár*, népszimű. Este fél 8 órákor *Ezredtrombitás*, operette.

Hétfő, okt. 16. *Görög rabszolga*, operette.Kedd, okt. 17. *Két Champignol*, vigjáték; irta Feydeau. Itt először.Szerda, okt. 18. *Hamlet*, tragédia.Csütörtök, okt. 19. *Kék asszony*, operette.Péntek, okt. 20. *Gyurkovics leányok*, vigjáték.Szombat, okt. 21. *Zsidónő*, opera.

Törvénykezés.

§ **Panasz a bíró ellen.** Püspöki Sándor községi bíró és Kovács János kisbíró, mindketten nagytótfalusi lakosok, álltak ma a pécsi kir. törvényszék büntető bírósága előtt. Augusztus 18-án történt, hogy a község tulajdonát képező földeken csépeltek a zabot. Kovács József és Kovács Sándor a szérűn valami kicsinyesség miatt összevesztek. Kovács József egy kévekött kötéllal úgy megütötte Kovács Sándort, hogy az hátra tántorodott. Püspöki Sándor választotta azután szét őket, mikor összezdördültek. Háromszor csaptak össze, Püspöki háromszor választotta őket szét. Kovács József most ásóval ment Kovács Sándornak. Püspöki Sándor, a bíró, most elvezettette Kovács Józsefet Kovács János kisbíróval és Hamva József éjjeli őrrrel. Püspöki állítólag ezt kiabálta a kisbíró és az éjjeli őrről:

— Fojtsátok meg! Üssétek agyon!

A kisbíró nem nagyon kellett biztatni, mert úgy rá ütött Kovács József fejére, hogy az az orvosi látélet tanúsága szerint 8 napig mozdulni sem tudott ágyában. Az ügyész a bíró ellen hivatalos hatalommal való visszaélés címén indított büntető eljárást, de a mai tárgyaláson elejtette a vádat, mert nem bizonyosodott be, hogy Püspöki biztatta a kisbíró, hogy Kovács Józsefet üsse agyon. Kovács János ellen sem emeltek hivatalos ha-

talommal való visszaélés miatt vádat, csupán könnyű testi sértés vétsége miatt vonták felelősségre. A törvényszék 10 frt fő és 5 frt mellék pénzbüntetéssel sújtotta, mely büntetés három napi elzárásra is átváltoztatható. Dr. Hirling Károly védőügyvéd meglebbezte az ítéletet, mert Püspöki Sándor bíró felmentették.

§ **Sorsüldözött kereskedő.** Schmitz Somát, az eddig oly jó hírnévnek örvendett ruha-kereskedőt, hitelezői ma csődbe hajtották. Az utolsó években folyton üldözte a sors Schmitz Somát. Nemrég gyermeke halt meg és ez is nagyon lesújtotta a családot. A felesége már hosszú ideje betegeskedik. Budapesten gyógyította a Glück-féle szanatóriumban, a mi tenger pénzt emésztett fel. Három hónappal ezelőtt szerencsétlenségéhez hozzájárult még az is, hogy felesége megőrült és gyógykezelése most még többbe került. A sorsüldözött kereskedőnek üzlete ma már zárva van; pedig önhibáján kívül, a szerencsétlenség és a hitelezők zavarták csődbe. Csődbiztos Vodiczka Ferenc törvényszéki bíró, tömeggondnok dr. Miltényi Miklós, helyettese pedig dr. Rátsky Béla ügyvédek. November 24-ig bezarólag van a követelések bejelentésének határideje, november 30-án pedig d. e. 9 órákor történik Vodiczka Ferenc csődbiztos előtt a felszámolási tárgyalás.

§ **Lövöldöző leány.** Ez évi július 31-én reggel szerelmi dráma játszódott le a piacon a központi bazar épületében. Horváth Borbála, helyesfai illetőségű, tizenkilencéves, csinos cselédleány rálőtt a kedvesére, Vadász János 44-ik gyalogezredbeli közlegényre, azért, mert az elhidegült iránta és nem szerette többé. Úgy volt a dolog, hogy hónapok óta szerettek egymást s a lány komolyan foglalkozott a házasság eszméjével. Annyira komolyan, hogy már az esketéshez szükséges bizonyítványokat is megszerezte s szolgálatát otthagya, elment a fiu szüleihez Zehi pusztára s ott akarta bevárni, míg az egy évet az leszolgálja s egymáséi lehetnek. Igen ám, de Vadász János, a ki tisztizolga volt, tehát elég alkalmat talált a fehérség körül forgolódni, elhidegült a leány iránt. Leveleire sem válaszolt és szülei is rossz szemmel nézték, hogy a leány minden munka nélkül ott él náluk. Ezt éreztették is vele s ezért a leány eljött tőlük és Pécsre jöven, itt sok rossz dolgot hallott kedveséről hűtlenségét illetőleg. Ekkor határozta el magát, hogy a legényt megöli. Vett a Weisz-féle zálogházban egy hatlövetű forgópisztolyt és július 31-én megleste a piacon a tisztizolgát.

— Hát már nem szeretsz? kérdezte tőle s mikor az ott akarta hagyni, előkapta a töltött revolvért és rálőtt. A legény menekült s a leány háromszor lőtt utána a takarékpénztár üveg-utcájában a nélkül, hogy eltalálta volna. A negyedik lövéssel magát lőtte mellbe, de csak könnyű sérülést szenvedett. Bevitték a kórházba s mikor felgyógyult, atadták az ügyésznek, honnan ma délután állították a pécsi kir. törvényszék elé, hogy szándékos emberölés kísérlete miatt kérdőre vonják. A vég-tárgyalás lapunk zártakor még folyik.

T a n ü g y.

(Csak magyarul. Somogy megye két határszéli községében: Szuloknak és Kerse-
ligetnek hazafias iskolászeke elhatározta, hogy eddigi vegyes tanyelvű iskolájában a jelen tanévtől kezdve tanítási nyelvéül kizárólag a magyart választja. Az iskolászekeknek eme következményeiben messze kiható határozatát Somogy megye közig. bizottsága annál nagyobb

örömmel vette, mert éppen e határszéli községek vádoltattak azzal, hogy még iskoláik útján is a németesítési törekvéseket istápolják, minek az említett elhatározás legszebb cáfolatát képezi.

VASUTI MENETREND.

Érvényes május 1-től.

PÉCSRŐL INDUL:

	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Budapestre	8-22	11-41	3-06	11-33
<i>B.-Szt.-Lőrincz</i>	8-48	12-14	3-40	12-10
(B.-Szt.Lőrinczről				
B.-Sellyére v. v. 4-55, tv. sz. sz. 9-17, v. v. 3-46)				
<i>Uj-Dombóvár</i> érk.	9-57	1-34	5-01	1-57
Kapostvár felé ind.				
gy. v. 10-08, sz. v. 1-55, gy. v. 6-31, sz. v. 2-15)				
(Báttaszék felé sz. v. 3-10 tv. sz. sz. 2-30)				
<i>Uj-Dombóvárról</i> ind. 10-04	2-32	5-21	2-56	
Budapestre k. p. u. é.	1-25	8-00	8-35	8-20

	V. v.	Sz. v.
Bares-N.-Kanizsa-Bécs felé	8-28	6-32
<i>B.-Szt.-Lőrincz</i>	9-06	7-11
<i>Bares</i>	10-51	9-00
<i>N.-Kanizsa</i>	1-29	11-41
<i>Bécs</i>	7-42	7-17

	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.
Eszék felé	5-35	12-14	4-26	8-20
<i>Úszög</i>	5-50	12-27	4-40	8-35
<i>Villány</i> érk.	6-39	1-13	5-27	9-23
<i>Villány</i> ind.	6-49	1-18	5-32	9-33
<i>Eszék</i>	8-08	2-27	6-47	10-45

(Mohács felé sz. v. 7-00 v. v. 10-35*) sz. v. 1-55 sz. v. 10-05.
Mohács érk. 7-44 11-35 2-39 10-49

Hajó közlekedés Budapest-Zimonyi vonal, lefelé minden szerdán, pénteken és vasárnap indul reggel 8-30, fölfelé minden kedden, péntek és vasárnap éjjel 2-00

Budapest-Mohácsi vonal: naponként Mohácsról indul d. e. 10 órákor. Budapestre érkezik éjjel 1-10

*) minden szerdán, pénteken és vasárnap közlekedik.

T Á V I R A T O K.

— **Stefánia eljegyzése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bécsből írják, hogy *Stefánia* özvegy trónörökösne eljegyzését gróf *Lónyay* Elemérral legközlebb hivatalosan közzéteszik. Még csak etikett-kérdésekről van szó, hogy vajjon *Erzsébet* főhercegnő anyjánál maradjon, vagy várakozzanak az esküvővel, míg *Erzsébet* férjhez megy. A házasság különben a király óhaja.

— **Hol fog lakni Dreyfus?** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Kairó mellett Helnanban *Dreyfus* villát bérlet, hogy családjával oda költözzék.

— **Az Engel-Splényi ügy.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A budapesti törvényszék az Engel-ügyben *Splényi* Ödön báró ellen megszüntette az eljárást. Az ügyész föllebbezett.

— **Natalia férjhez megy.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Párisból írják, hogy *Natalia*, *Milán* szerb ex- király elvált felesége, férjhez megy *Pierre Loti*-hoz, a híres íróhoz.

— **A transzváli háború.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Londonból írják, hogy *Maribogó* mellett, *Mafekingtől* 40 angol mértföldnyire elvagták a

táviradrótot. Vrijberg mellett tegnap délután egy csapat boér ledöntötte a határkerítést; előnyomult a vasut felé és elvágta a táviradrótot. Kétezer boér megszállva tartja a vasuti vonalat.

Durbani hír szerint a boérok elfoglalták Albertine állomást, mely a natáli államvasut tulajdona, bár Oranje területén van.

Ladysmithben nőttön nől az izgatottság. A csapatok csak parancsra várnak, hogy azonnal előnyomuljanak.

Pretoriában Greene angol ügyvivő, mint magánember, elbucsuzott Krüger elnöktől. Az ügyvivő ma hivatalnokaival együtt különvonaton elutazik Pretoriából.

Pretoriában tegnap délután öt órakor kihirdették a hadiállapotot.

Kimberleyből írják, hogy Rhodes Cecil ma odaérkezett.

Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. okt. 18.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, májusra: 8.62; ősze: 8.16. — Tengeri: 4.77. — Rozs: 6.55. — Zab: 5.16.

Az értéktőzsdén az árák a következők: Osztrák hitelrészvény: 361.10. — Magyar hitelrészvény: 367. — Államvasut: 325.4.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

6069. sz.

Tlkv. 1899.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. járásbírótság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Csapó György albertfalui lakos végrehajthatónak, Csizmás Mihály hg.-szőlősi lakos végrehajtást szenvedett ellen 80 frt tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. jbiróság területén lévő Hg.-Szőlős községben a 606/a. sz. tjkvben felvett 267/a. hrsz. 322. házs. ingatlanból Csizmás Mihályt illető felére 251 frt kik. árban; a sepsei 765. sz. betétben foglalt † 1834. hrsz. ingatlanra 64 frt, † 1835. hrsz. ingatlanra 70 frt; † 1836. hrsz. ingatlanra 38 frt kik. árban, mely ingatlanok az 1881: 60. t.-cz. 156. §-ának a) pontja értelmében egészben tehát Csizmás Mihályt szül. Olasz Annát illető fele részben is eladatik a fekvőség — fentebb megjelölt kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi november hó 7-ik napján d. e. 10 órakor Hg.-Szőlős és d. u. 3 órakor Sepse községben a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékát, vagyis 25 forintot, 6 frt 40 krt., 7 frtot, 3 frt 80 krt készpénzben, vagy az 1881: 60. törvényzcikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi november hó 1-én 3333-ik szám alatt kelt Igazságügyminiszt. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. jbiróság mint tlkvi hatóságnál, 1899. évi szeptember hó 29-én.

Székács,
kir. albiró.

ŐSZI UJDONSÁGOK!

u. m. kitűnő kárpáti
juh-turó
fabödönökben 50 kr., 1 frt
és 1 frt 60 kr.

Naponta friss frankfurti és mindennemű fölvágottak!

Prágai és hazai sonkák!

Palocsai téglasajt. Uj csemege-háringek. Caviár.

Ajánlja legfrissebb minőségben:

NICK A. K. Pécssett, bazár-udvar.

Főraktára az eredeti pilseni sörnek a „polgári sörfőzdéből“.

KATHREINER-FÉLE

Kneipp

maláta kávé.



Nagymama nekem is!

Évek óta kitűnő pótteknak bizonyult a babkávéhoz. — Ideg-, szív- és gyomor bajoknál, vérszegénységnél orvosilag ajánlva. Legkedveltebb kávéital a családok százezereinél.